

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobkyně: **R. Š.**, zastoupená JUDr. Ing. Ondřejem Lichnovským, advokátem se sídlem Palackého 151/10, Prostějov, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 7. 10. 2020, č. j. 31 Af 49/2018 – 75, o návrhu žalobkyně a P. Š., b, zast. JUDr. Ing. Ondřejem Lichnovským, advokátem se sídlem Palackého 151/10, Prostějov, na vydání předběžného opatření ze dne 10. 11. 2020,

t a k t o :

- I. Návrh P. Š. na vydání předběžného opatření ze dne 10. 11. 2020 **se odmítá**.
- II. Finančnímu úřadu pro Královéhradecký kraj, Územnímu pracovišti v Hradci Králové, se sídlem U Koruny 1632, Hradec Králové, **se ukládá**, aby se zdržel provedení dražeb následujících nemovitostí:

pozemků p. č. X a X, zapsaných na LV X. pro katastrální území X, obec X, Katastrálním úřadem pro Královéhradecký kraj, Katastrálním pracovištěm Hradec Králové, k nimž bylo zřízeno zástavní právo rozhodnutím Finančního úřadu pro Královéhradecký kraj ze dne 2. 4. 2013, č. j. 422352/13/2701–25200–608353;

pozemku p. č. st. X, jehož součástí je stavba č. p. X, a dále pozemků p. č. X, X, X, X a X, vše zapsáno na LV X pro katastrální území X, obec X, Katastrálním úřadem pro Liberecký kraj, Katastrálním pracovištěm Semily, k nimž bylo zřízeno zástavní právo rozhodnutí Finančního úřadu pro Královéhradecký kraj ze dne 2. 4. 2013, č. j. 422395/13/2701–25200–608353, a ze dne 12. 3. 2014, č. j. 384934/14/2701-25200-608353;

pozemku p. č. st. X, jehož součástí je stavba č. p. X, pozemku p. č. st. X, jehož součástí je stavba bez č. p., a dále pozemků p. č. X, X, X, X, X a X, vše zapsáno na LV X pro katastrální území X obec X, Katastrálním úřadem pro Zlínský kraj, Katastrálním pracovištěm Uherské Hradiště, k nimž bylo zřízeno zástavní právo rozhodnutím Finančního úřadu pro Královéhradecký kraj ze dne 2. 4. 2013, č. j. 422397/13/2701–25200–608353;

pozemku p. č. st. X, jehož součástí je stavba č. p. 227, a pozemků p. č. X, X, X a X, vše zapsáno na LV X pro katastrální území X, obec X, Katastrálním úřadem pro Královéhradecký kraj, Katastrálním pracovištěm Hradec Králové, k nimž bylo zřízeno zástavní právo rozhodnutím Finančního úřadu pro Královéhradecký kraj ze dne 2. 4. 2013, č. j. 422352/13/2701–25200–608353;

do doby nabytí právní moci rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 7. 10. 2020, č. j. 31 Af 49/2018 – 75.

- III.** Žalobkyni **se u k l á d á**, aby ve lhůtě **patnácti dnů** od doručení tohoto usnesení zaplatila soudní poplatek za návrh na vydání předběžného opatření, který podle položky 5 sazebníku poplatků (příloha zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích) činí **1000 Kč**.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Průběh dosavadního řízení

[1] Nejvyšší správní soud dne 30. 10. 2020 obdržel kasační stížnost žalobkyně (stěžovatelky), kterou se domáhá zrušení rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 7. 10. 2020, č. j. 31 Af 49/2018 – 75, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 8. 2018, č. j. 33829/18/5100–41453–711866. Následně dne 10. 11. 2020 byl Nejvyššímu správnímu soudu doručen návrh stěžovatelky a P. Š., označeného jako žalobce č. 2, na vydání předběžného opatření ve smyslu § 38 s. ř. s.

[2] Rozhodnutím Finančního úřadu pro Královéhradecký kraj ze dne 2. 4. 2013, č. j. 422352/13/2701–25200–608353 (dále jen „rozhodnutí A“), bylo ve věci zajištění daně neuhrazené P. Š. dle § 170 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), s přiměřeným použitím § 1309 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zřízeno zástavní právo k pozemku p. č. st. X, jehož součástí je stavba č. p. X, a k pozemkům p. č. X, X, a X, vše zapsáno na LV X pro katastrální území X, obec X, Katastrálním úřadem pro Královéhradecký kraj, Katastrálním pracovištěm Hradec Králové, a dále k pozemkům p. č. X a p. č. X, zapsaných na LV X pro katastrální území X, obec X, Katastrálním úřadem pro Královéhradecký kraj, Katastrálním pracovištěm Hradec Králové.

[3] Rozhodnutím správce daně ze dne 2. 4. 2013, č. j. 422395/13/2701–25200–608353 (dále jen „rozhodnutí B“), bylo zřízeno zástavní právo k pozemku p. č. st. 586, jehož součástí je stavba č. p. 707, a dále k pozemkům p. č. X, X, X, X a X, vše zapsáno na LV X pro katastrální území X, obec X, Katastrálním úřadem pro Liberecký kraj, Katastrálním pracovištěm Semily.

[4] Rozhodnutím správce daně ze dne 2. 4. 2013, č. j. 422397/13/2701–25200–608353 (dále jen „rozhodnutí C“), bylo zřízeno zástavní právo pozemku p. č. st. X, jehož součástí je stavba č. p. 895, pozemku p. č. st. 1307, jehož součástí je stavba bez č. p., a dále k pozemkům p. č. X, X, X, X a X, vše zapsáno na LV X pro katastrální území X, obec X, Katastrálním úřadem pro Zlínský kraj, Katastrálním pracovištěm Uherské Hradiště.

[5] Rozhodnutím správce daně ze dne 11. 4. 2013, č. j. 424787/13/2701–25200–608353 (dále jen „rozhodnutí D“), bylo zřízeno zástavní právo k obchodnímu podílu v obchodní společnosti; rozhodnutím správce daně ze stejného dne č. j. 424819/13/2701–25200–608353 (dále jen „rozhodnutí E“), bylo zřízeno zástavní právo k movitým věcem – zde specifikovaným vozidlům.

[6] Rozhodnutím správce daně ze dne 12. 3. 2014, č. j. 384934/14/2701–25200–608353 (dále jen „rozhodnutí F“), bylo zřízeno zástavní právo k totožným nemovitostem jako v rozhodnutí B.

pokračování

[7] Stěžovatelce jako manželce daňového dlužníka byla rozhodnutí o zřízení zástavního práva doručena, neboť se dotýkala majetku spadajícího do společného jmění manželů, avšak až dne 4. 11. 2016. Stěžovatelka proti těmto rozhodnutím podala dne 2. 12. 2016 odvolání, které žalovaný rozhodnutím ze dne 9. 8. 2018, č. j. 33829/18/5100–41453–711866, zamítl a odvoláním napadená rozhodnutí správce daně potvrdil.

[8] Proti rozhodnutí žalovaného brojila stěžovatelka žalobou u Krajského soudu v Hradci Králové, který ji shora uvedeným rozsudkem zamítl. Stěžovatelka podala proti tomuto rozsudku kasační stížnost a spolu s P. Š. následně v řízení před Nejvyšším správním soudem také návrh na vydání předběžného opatření, kterým má být Finančnímu úřadu pro Královéhradecký kraj uloženo, aby se zdržel provedení dražby nemovitostí zajištěných na základě rozhodnutí A, B, C a F, a to až do okamžiku vydání rozhodnutí o podané kasační stížnosti. Stěžovatelka s P. Š. (dále také „navrhovatelé“) rovněž požadovali, aby Nejvyšší správní soud rozhodl, že „*Finančnímu úřadu pro Královéhradecký kraj se ukládá, aby se zdržel jednání, jímž by pokračoval v daňové exekuci ve vztahu ke nemovitosti – pozemku parc. č. st. X, jehož součástí je stavba bez čp/če, parc. č. st. X, jehož součástí je stavba bez čp/če, parc. č. st. X, jehož součástí je stavba bez čp/če, parc. č. st. X, jehož součástí je stavba č.p. X pozemku, parc. č. st. X jehož součástí je stavba bez čp/če, pozemku p.č. X, X, X, vše zapsáno na LV X, pro katastrální území X, obec X, zapsané Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Nymburk, do doby pravomocného rozhodnutí o kasační stížnosti sp. zn. 8 Afs 73/2019*“. Byť byl tento návrh dosti nešťastně uplatněn společně s nyní posuzovaným návrhem týkajícím se věci sp. zn. 5 Afs 337/2020 jediným podáním, byl navrhovateli výslovně vztažen k řízení o kasační stížnosti stěžovatelky vedené Nejvyšším správním soudem pod sp. zn. 8 Afs 73/2019, je třeba ho tedy považovat za samostatný návrh na vydání předběžného opatření týkající se uvedené věci, jímž se tudíž Nejvyšší správní soud v tomto rozhodnutí ve věci sp. zn. 5 Afs 337/2020 nezabýval.

[9] Navrhovatelé shledávali potřebu prozatímně upravit poměry předběžným opatřením soudu především v tom, že řada okolností týkajících se existence samotného zřízení zástavního práva k nemovitostem podle jejich názoru zůstává sporná. K tomu navrhovatelé shrnuli námítky stěžovatelky ve věci samé a zdůraznili, že stěžovatelka se vůči rozhodnutím o zřízení zástavního práva nemohla řádným způsobem bránit, neboť jí byla doručena až ve fázi, kdy na majetek náležící do společného jmění manželů již probíhala daňová exekuce. Jako další důvod uvedli navrhovatelé skutečnost, že dne 28. 1. 2020 navrhla vláda Demokratické republiky Kongo jmenovat P. Š. honorárním konzulem Demokratické republiky Kongo v České republice a dle jejich tvrzení Ministerstvo zahraničních věcí České republiky přislíbilo vydat exekvatur k výkonu této funkce. Navrhovatelé měli za to, že v takovém případě by se na něj vztahovalo vynětí z civilní i správní jurisdikce ČR, jakož i nedotknutelnost obydlí a exekuční imunita ve smyslu Vídeňské úmluvy o diplomatických stycích (č. 157/1964 Sb.).

[10] Navrhovatelé následně poukázali na to, že příslušnými dražebními vyhláškami (viz dále) nařídil správce daně dražby shora uvedených nemovitostí navrhovatelů a provedením předmětných dražeb nemovitostí jim hrozí vážná újma, a to nejen ztrátou hodnoty majetku, ale rovněž úplnou ekonomickou, potažmo osobní likvidací navrhovatelů, přičemž nemovitost dražená dne 24. 11. 2020 má dle jejich vyjádření zahrnovat též rodinný dům, v němž navrhovatelé žijí a mají rodinnou domácnost. Uskutečněním dražeb dojde dle nich k trvalému a nevratnému zásahu do majetkových i osobních práv navrhovatelů, jelikož de facto přijdou o „*střechnu nad hlavou*“. Ztráta rodinného zázemí a případná újma způsobená stěhováním, nájmem a celkovou existenční nejistotou je přitom tak intenzivním zásahem do práv navrhovatelů, jenž je dle nich třeba považovat za nepřiměřený, zvláště v situaci, kdy se jedná o majetkové hodnoty, které nelze před správcem daně ukryt či znehodnotit. Dražené nemovitosti však pro navrhovatele mají hlubší význam, zejména pro své individuální vlastnosti a pro zasazení do majetkového komplexu, na němž je založeno jejich bydlení i podnikání. Navrhovatelé vyjádřili také obavu, že výtěžek z dražeb bude nedostatečný pro uhrazení daňových nedoplatků dlužníka, ačkoliv zajištěný

nemovitý majetek dosahuje vyšší hodnoty, než je sporný daňový nedoplatek. Dle navrhovatelů jsou nemovitosti nedostatečně prezentované, dražby jsou nařízeny pod časovým tlakem a hrozí nižší výtěžek, než jaký by utržili prodejem mimo dražbu, a ani přiznání náhrady škody by nemohlo zvrátit ztráty z výnosu prodeje nemovitostí mimo dražbu, když navíc následné prokázání takové škody by bylo téměř nemožné.

[11] Dle navrhovatelů naopak nařízením předběžného opatření nemůže vzniknout správci daně žádná újma, neboť k nemovitostem má zajištěno zástavní právo, a tedy i pořadí v případě jejich prodeje. K tomu navrhovatelé odkázali na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 10. 2016, č. j. 2 Afs 108/2016 – 96 (všechna zde uvedená rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).

[12] Nejvyšší správní soud umožnil vyjádřit se k návrhu na vydání předběžného opatření žalovaného, který připomněl, že řízení o kasační stížnosti je mimořádným opravným prostředkem a k návrhu na vydání předběžného opatření v jeho rámci je třeba přistupovat restriktivně. Podle žalovaného v případě stěžovatelky nebyla prokázána hrozící vážná újma, neboť nebylo prokázáno, že újma hrozí nyní, aniž by hrozila již dříve. Dle žalovaného s ubíhajícím časem hrozba ztrácí na závažnosti, přičemž stěžovatelce hrozba vážné újmy dle jeho názoru vyvstala již doručením rozhodnutí o zřízení zástavního práva k předmětným nemovitostem, tedy již před 4 roky. Dle žalovaného stěžovatelka nebyla na svých právech zkrácena, ačkoliv jí byla rozhodnutí doručena se zpožděním. Stěžovatelka měla k dispozici odvolání i správní žalobu.

[13] Pokud jde o ztrátu hodnoty majetku, kterou naznačují navrhovatelé, žalovaný poukázal na skutečnost, že trh s nemovitostmi stále roste, hodnota nemovitostí se tak nemůže snižovat. Žalovaný s poukazem na zákonnou úpravu zveřejnění dražební vyhlášky odmítl, že by k prodeji docházelo pod časovým tlakem. Argumentaci možným diplomatickým statutem manžela stěžovatelky žalovaný odmítl, neboť neshledal relevanci pouhého návrhu na jeho jmenování honorárním konzulem cizího státu pro dané řízení. Žalovaný také odmítl, že by se ochrana proti provedení exekuce vztahovala na nemovitosti, které nejsou vlastněny pro účely diplomatické mise.

II.

Posouzení návrhu Nejvyšším správním soudem

[14] Nejvyšší správní soud se nejdříve zabýval otázkou aktivní legitimace navrhovatelů k podání návrhu na vydání předběžného opatření. Ve vztahu k návrhu P. Š. však Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že postrádá aktivní legitimaci k návrhu na předběžné opatření, neboť mu v nyní posuzované věci nepřísluší postavení účastníka řízení o kasační stížnosti dle § 105 odst. 1 s. ř. s. Byť se jedná o řízení týkající se nemovitostí také v jeho vlastnictví, nebyl účastníkem řízení před krajským soudem a v předmětné věci nepodal ani kasační stížnost jako případně opomenutá osoba zúčastněná na řízení o žalobě ve smyslu § 106 odst. 2 věty druhé s. ř. s. Ustanovení § 38 odst. 1 s. ř. s. přitom lze podle názoru Nejvyššího správního soudu vyložit pouze tak, že návrh na vydání předběžného opatření v konkrétním soudním řízení správním je oprávněn podat pouze účastník tohoto řízení. Z uvedeného důvodu Nejvyšší správní soud návrh na vydání předběžného opatření výrokem I. tohoto usnesení ve vztahu k P. Š. odmítl.

[15] Následně přistoupil Nejvyšší správní soud k posouzení samotného návrhu na vydání předběžného opatření stěžovatelky. I v řízení o kasační stížnosti je založena pravomoc Nejvyššího správního soudu k případnému vydání předběžného opatření (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 5. 2006, č. j. Na 112/2006 – 37, publ. pod č. 910/2006 Sb. NSS). Pro jeho vydání musí být podle citovaného usnesení současně (kumulativně) splněny

pokračování

následující podmínky: „1) podaná kasační stížnost, řízení, o níž nebylo zastaveno (...); 2) návrh na vydání předběžného opatření; 3) potřeba zatímně upravit poměry účastníků pro brozící vážnou újmu; 4) podané vyjádření ostatních účastníků k návrhu na vydání předběžného opatření, je-li takového vyjádření potřeba; 5) přípustnost návrhu, tj. neexistence důvodů nepřipustnosti (zejm. § 38 odst. 3 s. ř. s.).“ Tyto podmínky, mimo podmínky č. 5 (která byla zákonem č. 303/2011 Sb. novelizujícím § 38 odst. 3 s. ř. s. odstraněna), jsou aplikovatelné i na nyní posuzovaný případ. Současně je třeba zdůraznit smysl a účel předběžného opatření, kterým je dle citovaného rozhodnutí „zatímní úprava poměrů účastníků jen ve výjimečných případech, a sice brozí-li pokračováním dosavadního stavu věcí nebo naopak jejich změnou vážná újma, tj. je-li vzhledem k okolnostem případu pravděpodobné, že taková újma nastane, nedojde-li k zatímní úpravě poměrů účastníků předběžným opatřením“.

[16] Ve vztahu k návrhu stěžovatelky v nyní posuzované věci jsou první dvě podmínky splněny. Nejvyšší správní soud proto dále zkoumal, zda je ve vztahu ke stěžovatce nutné zatímně upravit poměry. Potřebu úpravy poměrů stěžovatelka založila na skutečnosti, že v nejbližší době má dojít k prodeji většiny nemovitostí zajištěných zástavním právem ve veřejné dražbě. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v citovaném usnesení ze dne 24. 5. 2006, č. j. Na 112/2006 – 37, „(r)ozhodování o vydání předběžného opatření je rozhodováním pod intenzivním časovým tlakem, neboť ochrana práv formou předběžného opatření má smyslu pouze tehdy, je-li poskytnuta relativně rychle, zpravidla v horizontu dní či maximálně několika málo týdnů. S ohledem na to nebude zpravidla možno skutečnosti, které soud vezme za rozhodné pro posouzení věci, postavit najisto, nýbrž bude nutno v řadě ohledů vycházet pouze ze skutečností účastníky osvědčených (učinných pravděpodobnými) či jen tvrzených, nebudou-li v rozporu s dalšími informacemi o věci, které soud bude mít k dispozici“.

[17] Navrhovatelé ke svému podání přiložili kopie dražebních vyhlášek vydaných správcem daně. Žalovaný ve svém vyjádření jejich existenci nerozporoval, Nejvyšší správní soud z nich tedy vzal za osvědčené, že

dražební vyhláškou č. j. 1691430/20/2701-80541-602902 byla na den 24. 11. 2020 nařízena dražba nemovitostí v k. ú. X, k nimž bylo zřízeno zástavní právo rozhodnutím A,

dražební vyhláškou č. j. 1672851/20/2701-80541-602902, byla na den 27. 11. 2020 nařízena dražba nemovitostí v k. ú. X, k nimž bylo zřízeno zástavní právo rozhodnutím B a F,

dražební vyhláškou č. j. 1678235/20/2701-80541-602902 byla na den 4. 12. 2020 nařízena dražba nemovitostí v k. ú. X, k nimž bylo zřízeno zástavní právo rozhodnutím C,

dražební vyhláškou č. j. 1678102/20/2701-80541-602902 byla na den 9. 12. 2020 nařízena dražba nemovitostí v k. ú. X, k nimž bylo zřízeno zástavní právo rozhodnutím A.

[18] Nejvyšší správní soud konstatuje, že citované dražební vyhlášky přímo souvisí s nyní probíhajícím řízením, neboť byly vydány k uspokojení pohledávek prostřednictvím zpeněžení majetku zajištěného napadenými rozhodnutími správce daně o zřízení zástavního práva. Podmínkou pro to, aby zdejší soud shledal, že v daném řízení vyvstala potřeba zatímní úpravy poměrů, je hrozící vážná újma, kterou musí navrhovatel tvrdit a prokázat: „Neunesení břemene tvrzení má za následek zamítnutí návrhu z důvodu, že navrhovatel nesl taková tvrzení, z nichž by vyplývala potřeba zatímní úpravy poměrů pro brozící vážnou újmu. Vedle toho je však navrhovatel povinen svá tvrzení i osvědčit, tj. důkazně podložit. Osvědčení tvrzení je méně kvalifikovanou formou prokázání a je založeno na listinách. Neosvědčení uvedených tvrzení lze považovat za neunesení důkazního břemene, následkem čehož je zamítnutí návrhu na vydání předběžného opatření. Na splnění povinnosti tvrzení a povinnosti důkazní (osvědčení tvrzených skutečností) je třeba bezeschybně trvat. Je třeba si totiž uvědomit, že nařízením předběžného opatření může být zasazeno do majetkové sféry dotčených osob.“ (viz Kühn, Z., Kocourek, T. a kol. *Soudní řád správní: komentář*. Praha: Wolters Kluwer 2019, s. 293)

[19] Pojem „vážná újma“, je pak „*nutno vykládat relativně autonomně a izolovaně od předběžného posuzování (přesněji řečeno odhadování) budoucí úspěšnosti navrhovatele předběžného opatření v řízení ve věci samé. Vážnou újmu je v případě, že předběžným opatřením má být podle návrhu účastníka-soukromé osoby uložena povinnost správnímu orgánu, nutno rozumět zejména takový zásah do právní sféry účastníka (resp. pokyn či donucení s obdobnými důsledky), který – v případě, že by byl v řízení ve věci samé shledán sám o sobě nezákonným či shledán součástí nezákonného komplexnějšího postupu správního orgánu – představuje natolik zásadní narušení této jeho sféry, že po účastníkovi nelze spravedlivě požadovat, aby jej, byť dočasně, snášel. Vážnou újmu tedy budou zejména intenzivní zásahy do intimní sféry navrhovatele, do jeho vlastnických práv či do jiných jeho subjektivních práv, zejména těch, která mají povahu práv ústavně zaručených (...). V praxi půjde zejména o snahy správního orgánu proti vůli účastníka-soukromé osoby získat o účastníkovi informace, jež má k dispozici jen on, odejmout mu věci, které oprávněně drží či má v oprávněné detenci, či zabránit mu ve výkonu jeho práv nebo jej v něm citelně omezit (např. v právu užívat vlastněnou či pronajatou věc, v právu podnikat či provozovat jinou hospodářskou činnost)*“ (srov. již citované usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 5. 2006, č. j. Na 112/2006 – 37).

[20] Stěžovatelka ve svém návrhu tvrdila, že jí hrozí vážná újma provedením dražby zastavených nemovitostí, tedy ztrátou vlastnického práva k těmto nemovitostem. V tomto ohledu je nutné odmítnout domněnku žalovaného, že újma stěžovatelce hrozí již několik let a stěžovatelka měla možnost využít obrany proti rozhodnutím o zřízení zástavního práva. Jak bylo popsáno již výše, stěžovatelka nespatřuje újmu v následcích samotných rozhodnutí o zřízení zástavního práva, nýbrž v možném zpeněžení (prodeji) těchto nemovitostí, resp. ve ztrátě jejich vlastnictví. Tato bezprostřední újma nemohla vyvstat na základě samotného zřízení zástavního práva k těmto nemovitostem, které je pouze minimálním zásahem do vlastnického práva. Uhrazovací funkce zástavního práva se však aktivuje až na základě rozhodnutí o zpeněžení majetku zajištěného zástavním právem. Újma spočívající v bezprostředním ohrožení vlastnického práva stěžovatelky k předmětným nemovitostem proto vyvstala teprve nyní právě na základě rozhodnutí o zpeněžení majetku ve veřejné dražbě a stanovení data dražby prostřednictvím vydání dražebních vyhlášek.

[21] Na základě uvedených skutečností Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatelka tvrdila a ve shora vymezeném rozsahu i doložila, že prodejem předmětných nemovitostí jí vznikne vážná újma na vlastnickém právu, která je nevratné povahy. Obdobně jako v usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2020, č. j. 4 Afs 146/2020 – 60, zdejší soud uzavírá, že „(b)rozba případného prodeje zastavených nemovitostí stěžovatelky je pak natolik intenzivní zásah do jejích vlastnických práv, že je namístě zatímně upravit poměry mezi ní a správcem daně. Jedná se o majetkové hodnoty z povahy věci jen obtížně zahanotitelné (v podstatě je lze jen převést na třetí osoby, avšak nikoli fyzicky vzdálit z dosahu správce daně), obtížně znehodnotitelné a mající nezřídka pro vlastníka význam nejen jako majetková hodnota“. Současně Nejvyšší správní soud zohlednil skutečnost, že provedením dražeb by byl zmařen účel probíhajícího řízení o kasační stížnosti stěžovatelky.

[22] Nejvyšší správní soud dále posoudil, zda je možné v předmětném řízení uložit Finančnímu úřadu pro Královéhradecký kraj, Územnímu pracovišti v Hradci Králové, aby se zdržel provedení dražby předmětných nemovitostí.

[23] Dle § 38 odst. 1 věty druhé s. ř. s. lze předběžným opatřením uložit povinnost také třetí osobě, která není účastníkem vedeného řízení o věci samé (srov. k tomu též usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 9. 2015, č. j. 4 As 149/2015 - 78, publ. pod č. 3323/2016 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2016, č. j. 10 Afs 128/2016 - 43), avšak pouze za předpokladu, že to po ní lze spravedlivě žádat. Podobně i Krajský soud v Praze v usnesení ze dne 17. 4. 2014, č. j. 48 A 12/2014 – 62, uvedl: „Ukládat povinnosti třetím osobám lze předběžným opatřením pouze výjimečně a s ohledem na speciální povahu soudního řízení správního může jít pouze o ukládání povinností, jež jsou podmíněny přezkoumáním správnosti rozhodnutí a jiných úkonů správních orgánů. Uložení povinnosti třetí osobě tak může

pokračování

spočívat např. v zákažu jiným osobám realizovat práva či vykonávat povinnosti, jež byly deklarovány napadeným rozhodnutím (v důsledku deklaratorní povahy rozhodnutí takový zákaz ze samotného přiznání odkladného účinku podané žalobě pro účastněné osoby plynout nemusí). Rozhodující v tomto směru je však přímá návaznost poměrů, do nichž je zasahováno předběžným opatřením vydaným správním soudem na předmět soudního řízení správního, a současně i tím činěný zásah do pravomoci správního orgánu, jebož úkony soud v soudním řízení správním v daném řízení přezkoumává (popř. přezkoumává-li soud úkon, z něž je dotčená pravomoc správního orgánu přímo odvozena).“

[24] Finanční úřad pro Královéhradecký kraj sice není jako správní orgán I. stupně účastníkem tohoto řízení, avšak jedná se o správce daně, který vydal předmětná rozhodnutí o zřízení zástavního práva i dražební vyhlášky. Nejvyšší správní soud přisvědčil stěžovateli, že nařízením předběžného opatření, v jehož důsledku nedojde k provedení dražeb nemovitostí, mu nevznikne žádná újma, neboť správce daně k nemovitostem stěžovatelky zřídil zástavní právo a v případě prodeje nemovitostí má tak zajištěno své pořadí. Správce daně, resp. stát, proto nemůže být v daném ohledu dotčen jinak, než že bude muset vyčkat s případným prodejem zastavených nemovitostí v rámci daňové exekuce do skončení tohoto řízení o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádný jiný důvod, pro který by nebylo možné po správci daně požadovat, aby snášel následky vyplývající z navrhovaného předběžného opatření.

[25] Na základě uvedeného Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v posuzované věci existují závažné důvody pro vydání předběžného opatření, kterým bude Finančnímu úřadu pro Královéhradecký kraj, Územnímu pracovišti v Hradci Králové, nařízeno, aby se zdržel provedení dražby nemovitostí, k nimž bylo zřízeno zástavní právo rozhodnutími A, B, C a F, a tedy rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto usnesení.

[26] Jelikož s návrhem na vydání předběžného opatření je spojena poplatková povinnost ve výši 1000 Kč (položka 5 sazebníku poplatků, který je přílohou k zákonu č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích), která vzniká uložením povinnosti zaplatit poplatek v souvislosti s rozhodnutím soudu o návrhu na nařízení předběžného opatření [§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích], zdejší soud uložil stěžovateli výrokem III. tohoto usnesení povinnost soudní poplatek zaplatit.

[27] Tento soudní poplatek lze zaplatit jedním z těchto způsobů:

- vylepením kolků na tomto tiskopisu nebo
- bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703 – 46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závažný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: **1050333720**.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. listopadu 2020

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu

Vyhovuji výzvě a zasílám v kolkových známkách určený soudní poplatek.

ke sp. zn.: 5 Afs 337/2020

podpis.....

Místo pro nalepení kolkových známek: